

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.9.2020 r.
COM(2020) 583 final

2020/0269 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach
Międzynarodowej Rady Kawy**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Międzynarodowej Rady Kawy w związku z przewidywanym przyjęciem decyzji dotyczącej przedłużenia obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie kawy z 2007 r.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Międzynarodowa umowa w sprawie kawy z 2007 r.

Międzynarodowa umowa w sprawie kawy z 2007 r. („umowa”) ma na celu zapewnienie ściślejszej współpracy międzynarodowej w zakresie światowych kwestii dotyczących kawy i powiązanych zagadnień, zapewnienie forum międzyrządowych konsultacji dotyczących kawy i sposobów poprawy światowej gospodarki kawowej, ułatwienie wymiany handlowej poprzez gromadzenie i dostarczanie informacji na temat światowego rynku kawy oraz zwiększanie popytu na kawę w skali globalnej. Ponadto ważnym celem umowy jest zachęcanie członków do rozwijania sektora kawy w sposób zrównoważony pod względem gospodarczym, społecznym i środowiskowym. Umowa została podpisana w 2007 r. i weszła w życie w dniu 2 lutego 2011 r. na okres dziesięciu lat (do dnia 1 lutego 2021 r.). Zgodnie z jej art. 48 umowa może zostać przedłużona na okres nie dłuższy niż osiem lat.

Unia Europejska jest stroną tej umowy¹.

2.2. Międzynarodowa Rada Kawy

Zgodnie z art. 9 umowy organem odpowiedzialnym za wypełnianie wszystkich zadań niezbędnych do wykonania jej postanowień jest – jako najwyższy organ organizacji – Międzynarodowa Rada Kawy. W skład rady wchodzi wszyscy członkowie organizacji (art. 8 umowy). Zgodnie z art. 48 ust. 3 umowy rada może zdecydować o przedłużeniu obowiązywania umowy poza jej datę wygaśnięcia o jeden lub kilka kolejnych okresów nieprzekraczających łącznie ośmiu lat. Art. 14 umowy stanowi, że wszystkie decyzje Międzynarodowej Organizacji Kawy podejmowane są co do zasady w drodze konsensusu. W przypadku braku konsensusu decyzje podejmuje się rozdzielną większością głosów.

Zgodnie z art. 12 umowy członkowie Międzynarodowej Organizacji Kawy mają łącznie 2000 głosów. Każdemu z członków organizacji przysługuje określona liczba głosów, która jest corocznie dostosowywana przez radę zgodnie z kryteriami określonymi ogólnie w umowie. Rozdział głosów decyduje również o wkładzie członka (art. 20 ust. 2 umowy). Obecnie największy wkład w organizację wnosi Unia.

2.3. Planowany akt Rady Międzynarodowej Organizacji Kawy

W 2019 r. Międzynarodowa Organizacja Kawy powołała grupę roboczą ds. przeglądu postanowień umowy.

W dniach 4–5 czerwca 2020 r., na swoim 126. posiedzeniu, Międzynarodowa Rada Kawy zaleciła przedłużenie okresu obowiązywania umowy poza obecną datę wygaśnięcia. Pozwoliłoby to na dokonanie większego przeglądu w przyszłości.

¹ 2008/579/WE: decyzja Rady z dnia 16 czerwca 2008 r. w sprawie podpisania i zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Międzynarodowej umowy w sprawie kawy z 2007 r. (Dz.U. L186 z 15.7.2008, s.12).

W dniach 7–11 września 2020 r., na swoim 127. posiedzeniu, Międzynarodowa Rada Kawy zamierza przyjąć decyzję dotyczącą przedłużenia obowiązywania umowy z 2007 r. („planowany akt”).

Celem przyjęcia planowanego aktu jest zatwierdzenie przedłużenia obowiązywania umowy z 2007 r.

Planowany akt stanie się wiążący dla stron zgodnie z art. 14 ust. 3 umowy, który stanowi: „Członkowie zobowiązują się do przyjmowania wszystkich decyzji Rady podjętych zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy jako wiążących”.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Celem niniejszego wniosku jest upoważnienie Komisji przez Radę do głosowania w imieniu Unii za przedłużeniem okresu obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie kawy na posiedzeniu Międzynarodowej Rady Kawy.

Przedłużenie umowy o maksymalnie osiem lat zapewni członkom Międzynarodowej Organizacji Kawy dość czasu, by ustalić, czy w przyszłości należy przeprowadzić gruntowny przegląd postanowień umowy, z naciskiem na jej modernizację i uproszczenie.

Obecnie udział UE w Międzynarodowej Organizacji Kawy (ICO) jest korzystny zarówno dla Unii, jak i dla innych państw członkowskich ICO, toteż umowę można przedłużyć w obowiązującej formie. Przedłużenie obowiązywania umowy na okres po 2021 r. i prace nad modernizacją umowy doprowadzą do ponownego zaangażowania członków i dyskusji na temat znaczenia ICO dla sprostania obecnym wyzwaniom. Ewentualny przegląd postanowień umowy po 2021 r. potencjalnie pozwoliłby zwiększyć wartość dodaną organizacji i znaczenie jej prac oraz ewentualnie zwiększyć zainteresowanie współpracą. Przedłużenie okresu obowiązywania umowy jest zatem w interesie Unii.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które wywołują skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”².

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Międzynarodowa Rada Kawy jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie Międzynarodowej umowy w sprawie kawy z 2007 r.

² Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

Akt, który Międzynarodowa Rada Kawy ma przyjąć, jest aktem mającym skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 14 ust. 3 umowy.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach
Międzynarodowej Rady Kawy**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Międzynarodowa umowa w sprawie kawy („umowa”) została zawarta przez Unię na mocy decyzji Rady z dnia 16 czerwca 2008 r. i weszła w życie w dniu 2 lutego 2011 r.
- (2) Zgodnie z jej art. 48 ust. 1 umowa obowiązuje przez okres dziesięciu lat od daty tymczasowego lub ostatecznego wejścia w życie, o ile nie zostanie przedłużona lub rozwiązana zgodnie z postanowieniami umowy.
- (3) Zgodnie z art. 9 umowy organem odpowiedzialnym za wypełnianie wszystkich zadań niezbędnych do wykonania jej postanowień jest – jako najwyższy organ organizacji – Międzynarodowa Rada Kawy. Zgodnie z art. 48 ust. 3 umowy rada może zdecydować o przedłużeniu obowiązywania umowy poza jej datę wygaśnięcia o jeden lub kilka kolejnych okresów nieprzekraczających łącznie ośmiu lat. Art. 14 umowy stanowi, że Międzynarodowa Organizacja Kawy dąży do podejmowania wszystkich decyzji na zasadzie konsensusu.
- (4) Na swoim 127. posiedzeniu, które ma się odbyć w dniach 7–11 września 2020 r., oraz podczas kolejnych posiedzeń, Międzynarodowa Rada Kawy ma podjąć decyzję o przedłużeniu obowiązywania umowy z 2007 r.
- (5) Należy ustalić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na posiedzeniu Międzynarodowej Rady Kawy, ponieważ decyzje Międzynarodowej Rady Kawy w sprawie przedłużenia obowiązywania umowy będą wiążące dla Unii.
- (6) Możliwość uczestnictwa w umowie do czasu tymczasowego lub ostatecznego wejścia w życie nowej umowy leży w interesie Unii, biorąc pod uwagę znaczenie sektora kawy dla szeregu państw członkowskich oraz dla gospodarki Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na 127. posiedzeniu Międzynarodowej Rady Kawy i na jej przyszłych posiedzeniach, jest następujące:

Należy głosować za przedłużeniem obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie kawy z 2007 r. poza jej datę wygaśnięcia każdorazowo o rok, a łącznie nie więcej niż o osiem

lat albo do chwili tymczasowego lub ostatecznego wejścia w życie nowej umowy, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodnicząca*